

III

(Förberedande rättsakter)

RÅDET

Initiativ från Republiken Tjeckien, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Konungariket Sverige till rådets rambeslut 2009/.../RIF om förebyggande och lösning av tvister om domstolars behörighet i straffrättsliga förfaranden

(2009/C 39/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31.1 c och d samt artikel 34.2 b,

med beaktande av initiativet från Republiken Tjeckien, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Konungariket Sverige,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Enligt Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen ⁽²⁾ som antogs av Europeiska rådet vid dess möte den 4 och 5 november 2004, bör, i syfte att öka effektiviteten i lagföringen samtidigt som man garanterar korrekt rättskipning, möjligheterna att koncentrera lagföringen i gränsöverskridande multilaterala mål till en medlemsstat ägnas särskild uppmärksamhet och ytterligare uppmärksamhet bör ägnas andra förslag inklusive jurisdiktionskonflikter för att komplettera det övergripande åtgärdsprogrammet för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i detta rambeslut bör särskilt syfta till att förebygga och lösa jurisdiktionskonflikter, garantera att den jurisdiktion där förfarandet äger rum är den lämpligaste, och få till stånd större öppenhet och objektivitet vid valet av brottmålsjurisdiktion i sådana situationer där fakta i ett mål omfattas av jurisdiktionen i två eller flera medlemsstater.

- (4) I situationer där fakta omfattas av flera medlemsstaters jurisdiktion och kan leda till en jurisdiktionskonflikt kan det inte garanteras att den jurisdiktion som väljs ut för att föra ett brottmålsförfarande är den lämpligaste eller väljs ut på ett öppet och objektivt sätt när det gäller de särskilda omständigheterna i målet och kännetecknen för var och en av de möjliga jurisdiktionerna. I ett gemensamt europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa är det nödvändigt att vidta åtgärder för att garantera att de nationella myndigheterna på ett tidigt stadium görs medvetna om fakta som kan komma att ge upphov till en jurisdiktionskonflikt och att en överenskommelse träffas om att i största möjliga utsträckning koncentrera brottmålsförfarandet för sådana fakta till en enda jurisdiktion med hänsyn till gemensamma och objektiva kriterier och öppenhet.

- (5) Detta rambeslut bör tillämpas på två situationer. I den första situationen inrättas ett förfarande för informationsutbyte där de behöriga myndigheterna i en medlemsstat driver straffrättsliga förfaranden avseende särskilda sakförhållanden och behöver få reda på om det finns pågående förfaranden rörande samma sakförhållanden i andra medlemsstater. I den andra situationen driver de behöriga myndigheterna i en medlemsstat straffrättsliga förfaranden avseende särskilda sakförhållanden och blir på annat sätt än genom underrättelse medvetna om att behöriga myndigheter i andra medlemsstater driver straffrättsliga förfaranden när det gäller samma sakförhållanden. I en sådan situation bör underrättelseförfarandet inte tillämpas och respektive stater bör inleda direkta samråd.

- (6) Avsikten med detta rambeslut är inte att lösa negativa jurisdiktionskonflikter, nämligen situationer där ingen medlemsstat har bestämt att den är behörig när det gäller det begångna brottet. En situation när en medlemsstat har fastställt att den har jurisdiktion men inte är villig att utöva denna bör i detta rambeslut betraktas som en särskild kategori av positiv jurisdiktionskonflikt.

⁽¹⁾ Yttrande av den ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

- (7) Ingen av de berörda medlemsstaterna bör kunna tvingas att mot sin vilja avstå från eller ta över jurisdiktionen. Om man inte kan nå fram till en överenskommelse bör medlemsstaterna bibehålla sin rätt att inleda straffrättsliga förfaranden när det gäller alla brott som omfattas av deras nationella jurisdiktion.
- (8) Detta rambeslut ska inte påverka legalitetsprincipen och lämplighetsprincipen som regleras av den nationella lagstiftningen i medlemsstaterna. Eftersom själva syftet med detta rambeslut är att förhindra onödiga parallella straffrättsliga förfaranden bör inte dess tillämpning leda till en jurisdiktionskonflikt som annars inte skulle ha uppstått.
- (9) Detta rambeslut ska inte inverka på och dess avsikt ska inte, ens indirekt, vara att reglera *ne bis in idem*-principen som erkänns i konventionen om tillämpningen av Schengenavtalet ⁽¹⁾ och i EG-domstolens relevanta rättspraxis.
- (10) Detta rambeslut ska inte inverka på förfarandena i enlighet med den europeiska konventionen om överförande av lagföring i brottmål undertecknad i Strasbourg den 15 maj 1972, inte heller på några andra arrangemang för överförande av lagföring i brottmål mellan medlemsstaterna.
- (11) Om den åtalade är medborgare eller bosatt i en annan medlemsstat bör detta inte automatiskt anses som ett avgörande samband.
- (12) När de sakförhållanden som är föremål de straffrättsliga förfarandena i underrättelsen beskrivs ska den underrättande myndigheten särskilt ange exakt var, när och hur brottet begicks, liksom detaljer om den misstänkte eller den åtalade för att den svarande myndigheten ska kunna avgöra om de straffrättsliga förfarandena i dess medlemsstat drivs med utgångspunkt i samma sakförhållanden.
- (13) Direkta samråd kan initieras av varje berörd medlemsstat och genom vilket kommunikationsmedel som helst.
- (14) I detta rambeslutet ska anges när det är obligatoriskt för respektive myndigheter att inleda direkta samråd. Ingenting bör dock hindra myndigheterna från att på frivillig basis inleda direkta samråd för att enas om den bäst lämpade jurisdiktionen i någon annan situation.
- (15) I en situation där de behöriga myndigheterna blir medvetna om att de sakförhållanden som är föremål för pågående eller kommande förfaranden i en medlemsstat var föremål för förfaranden som slutgiltigt avgjorts i en annan medlemsstat bör det därpå följande informationsutbytet uppmuntras. Syftet med informationsutbytet bör vara att ge de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där förfarandena slutgiltigt har avgjorts de uppgifter och det bevismaterial som gör det möjligt för dem att eventuellt ta upp målet på nytt i enlighet med deras nationella lagstiftning.
- (16) Detta rambeslut bör inte leda till onödig byråkrati när de finns lättillgängliga lämpligare alternativ för de problem som tas upp i rambeslutet. I de situationer där det finns flexibla instrument eller arrangemang mellan medlemsstaterna bör dessa ha företräde framför detta rambeslut.
- (17) Detta rambeslut bör komplettera och inte påverka tillämpningen av rådets beslut 2008/.../RIF av den ... om förstärkning av Eurojust och om ändring av beslut 2002/187/RIF ⁽²⁾ och bör utnyttja befintliga mekanismer inom Eurojust.
- (18) Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete ⁽³⁾ ska tillämpas när det gäller skydd av personuppgifter som lämnas enligt detta rambeslut.
- (19) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

KAPITEL 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom detta rambeslut fastställs:
 - a) Den förfaranderam enligt vilken de nationella myndigheterna ska utbyta information om pågående straffrättsliga förfaranden när det gäller särskilda sakförhållanden för att ta reda på om det finns pågående parallella förfaranden för samma sakförhållanden i en annan medlemsstat eller i andra medlemsstater och enligt vilken deras nationella myndigheter ska inleda direkta samråd för att nå en överenskommelse om vilken jurisdiktion som är bäst lämpad att driva straffrättsliga förfaranden när det gäller särskilda sakförhållanden som omfattas av jurisdiktionen i två eller flera medlemsstater.
 - b) Regler och allmänna kriterier som ska beaktas av de nationella myndigheterna i två eller flera medlemsstater närhelst de försöker nå en överenskommelse om den jurisdiktion som är bäst lämpad att driva straffrättsliga förfaranden när det gäller särskilda sakförhållanden.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ EUT ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

2. Detta rambeslut ska tillämpas på följande situationer, nämligen

a) de behöriga myndigheterna i en medlemsstat som driver straffrättsliga förfaranden upptäcker att de sakförhållanden som är föremål för dessa förfaranden har ett avgörande samband med förfaranden i en annan medlemsstat eller flera andra medlemsstater och det är möjligt att de behöriga myndigheterna i den eller de andra medlemsstaterna driver straffrättsliga förfaranden när det gäller samma sakförhållanden,

eller

b) de behöriga myndigheterna i en medlemsstat driver straffrättsliga förfaranden och blir på något sätt medvetna om att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat eller andra medlemsstater driver straffrättsliga förfaranden när det gäller samma sakförhållanden.

3. Detta rambeslut ska inte tillämpas på situationer där ingen medlemsstat har fastställt att den har jurisdiktion när det gäller det begångna brottet.

4. Detta rambeslut ska inte tillämpas på förfaranden som inlets mot företag om dessa förfaranden avser tillämpning av europeiska gemenskapens konkurrenslagstiftning.

5. Detta rambeslut ger inte en person några rättigheter som kan åberopas inför de nationella myndigheterna.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut avses med

a) *underrättande stat*: den medlemsstat vars behöriga myndigheter underrättar de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat eller uppmanar de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat att inleda direkta samråd,

b) *svarande stat*: den medlemsstat vars behöriga myndigheter underrättas eller av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat uppmanas att inleda direkta samråd,

c) *pågående förfaranden*: straffrättsliga förfaranden, inklusive skedet före rättegång, som genomförs enligt nationell lagstiftning av behöriga myndigheter i en medlemsstat avseende särskilda sakförhållanden,

d) *underrättande myndighet*: den myndighet som enligt nationell lag är utsedd att underrätta myndigheterna i en annan medlemsstat om ett pågående straffrättsligt förfarande, motta svar på sådana underrättelser och diskutera och nå fram till en överenskommelse med en behörig myndighet i en annan medlemsstat när det gäller frågan om vilken jurisdiktion som är bäst lämpad att driva straffrättsliga förfaranden när det gäller särskilda sakförhållanden som omfattas av domstolens behörighet i dessa medlemsstater,

e) *svarande myndighet*: den myndighet som enligt nationell lag är utsedd att ta emot och besvara underrättelser om ett pågående straffrättsligt förfarande i en annan medlemsstat, och att samråda och nå fram till en överenskommelse med en behörig myndighet i en annan medlemsstat när det gäller frågan om vilken domstol som är bäst lämpad att driva

straffrättsliga förfaranden när det gäller särskilda sakförhållanden som omfattas av jurisdiktionen i dessa medlemsstater.

Artikel 3

Underrättande och svarande myndigheters beslut

1. Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat om vilken myndighet som har utsetts till underrättande och svarande myndighet. En medlemsstat kan besluta att utse en enda myndighet till både underrättande och svarande myndighet.

2. Rådets generalsekretariat ska se till att samtliga medlemsstater och kommissionen får tillgång till uppgifterna och att de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Överföring av uppgifter som utsedd myndighet till en annan nationell myndighet

1. Vid varje skede av det förfarande som omfattas av detta rambeslut kan en underrättande eller svarande myndighet besluta att överföra sina uppgifter som utsedd myndighet enligt artikel 3.1 till en annan nationell myndighet, exempelvis till en myndighet med ansvar för att driva straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

2. Om ett beslut fattas enligt punkt 1 ska detta omedelbart meddelas till den underrättande eller svarande myndigheten i de berörda medlemsstaterna tillsammans med kontaktuppgifter för den utsedda myndigheten.

3. Beslutet som avses i punkt 1 ska få verkan vid mottagandet av underrättelse i enlighet med punkt 2.

KAPITEL 2

INFORMATIONsutbyte

Artikel 5

Underrättelse

1. I den händelse att myndigheterna i en medlemsstat, som enligt nationell lagstiftning är behöriga att driva straffrättsliga förfaranden, upptäcker att de sakförhållanden, som omfattas av pågående förfaranden, har ett avgörande samband med förfaranden i en annan medlemsstat eller flera andra medlemsstater, ska den underrättande myndigheten i den första medlemsstaten så snart det är praktiskt möjligt underrätta den eller de svarandemyndigheterna i den eller de medlemsstaterna om förekomsten av dessa förfaranden som på ett avgörande sätt har samband med dessa pågående förfaranden för att ta reda på huruvida den eller de svarande medlemsstaterna driver straffrättsliga förfaranden när det gäller samma sakförhållanden.

2. Skyldigheten att underrätta i enlighet med punkt 1 ska endast tillämpas på brott som enligt lagen i den underrättande medlemsstaten kan medföra frihetsstraff eller beslut om frihetsberövande åtgärd i minst ett år enligt den underrättande medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 6

Avgörande samband

1. Ett samband ska alltid anses vara avgörande om handlingen eller en väsentlig del av denna som leder fram till brottet utfördes inom en annan medlemsstats territorium.
2. Avseende förfaranden som har ett samband med en annan medlemsstat än den som avses i punkt 1, ska beslutet om att ett visst samband anses vara avgörande tas från fall till fall med särskild hänvisning till de allmänna kriterier förtecknade i artikel 15.2.

Artikel 7

Underrättelseförfarande

1. Den underrättande myndigheten ska underrätta den svarande myndigheten på vilket sätt som helst som möjliggör skriftlig dokumentation så att den svarande staten kan fastställa underrättelsens äkthet.
2. Om den svarande myndigheten inte är känd ska den underrättande myndigheten göra alla efterforskningar som krävs, t.ex. via det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter eller Eurojust, för att få närmare besked om den svarande myndigheten från den svarande staten.
3. Om den myndighet i den svarande staten som erhåller underrättelsen inte är den behöriga svarande myndigheten enligt artikel 3, ska denna automatiskt översända underrättelsen till den behöriga myndigheten och underrätta den underrättande myndigheten om detta.

Artikel 8

Underrättelsens form och innehåll

1. Underrättelsen ska innehålla följande uppgifter:
 - a) uppgifter om den eller de nationella myndigheter som ansvarar för hanteringen av målet,
 - b) en beskrivning av de sakförhållanden som omfattas av underrättelsen om pågående förfaranden, inklusive arten av det avgörande sambandet,
 - c) i vilket skede förfarandena befinner sig, och
 - d) uppgifter om den misstänkte och/eller den åtalade om denne är känd och om offren, i tillämpliga fall.
2. Underrättelsen kan innehålla all annan relevant tilläggsinformation som relaterar till pågående förfaranden i den underrättande staten, exempelvis svårigheter som man stött på i den underrättande staten.
3. Den underrättande myndigheten ska använda sig av formulär A i bilagan.

Artikel 9

Svarets form och innehåll

1. Svaret ska innehålla uppgifter om:
 - a) uppgifter om den eller de nationella myndigheter som ansvarar eller ansvarade för målet, i tillämpliga fall,
 - b) huruvida förfaranden är pågående i den svarande staten avseende en del eller alla sakförhållanden som omfattas av underrättelsen och i vilket skede de befinner sig,
 - c) huruvida förfaranden har avslutats i den svarande staten avseende en del eller alla sakförhållanden som omfattas av underrättelsen, inklusive det slutliga avgörandets art,
 - d) huruvida myndigheterna i den svarande staten avser att inleda egna straffrättsliga förfaranden avseende de specifika sakförhållanden som omfattas av underrättelsen, i tillämpliga fall.
2. Svaret kan innehålla annan relevant tilläggsinformation, särskilt när det gäller särskilda sakförhållanden som också har samband med förfaranden i den svarande staten.
3. När den besvarar en underrättelse ska den svarande myndigheten använda formulär B i bilagan.

Artikel 10

Tidsfrister och tilläggsuppgifter

1. En svarande myndighet ska besvara underrättelsen inom 15 dagar från datum för mottagandet.
2. Vid behov kan denna tidsfrist förlängas med en ytterligare period på högst 15 dagar. Den svarande myndigheten ska emellertid lämna underrättelse om en sådan förlängning inom den i punkt 1 angivna tidsfristen.
3. Om en svarande myndighet finner att uppgifterna från den underrättande myndigheten inte är tillräckliga för att kunna ge ett svar, kan den inom den tidsfrist som är föreskriven i punkt 1 begära att nödvändiga tilläggsuppgifter lämnas och myndigheten kan fastställa en rimlig tidsfrist för deras mottagande.
4. Tidsfristen som är föreskriven i punkt 1 ska börja löpa på nytt efter mottagandet av tilläggsuppgifterna.

Artikel 11

Uteblivet svar

Om den svarande myndigheten inte lämnar ett svar inom tidsfristen i artikel 10 kan den underrättande myndigheten vidta de åtgärder som den anser lämpliga för att göra den svarande staten uppmärksam på detta inklusive underrättelse om detta till Eurojust.

KAPITEL 3

DIREKTA SAMRÅD

Artikel 12

Direkta samråd

1. När ett svar översänds eller efter dess översändande ska en underrättande och en svarande myndighet inleda direkta samråd för att nå en överenskommelse om den jurisdiktion som är bäst lämpad att driva straffrättsliga förfaranden avseende särskilda sakförhållanden och som eventuellt omfattas av jurisdiktionen i båda fallen, om

a) det pågår förfaranden i en svarande stat avseende en del eller alla sakförhållanden som omfattas av en underrättelse, eller

b) myndigheterna i en svarande stat avser att inleda straffrättsliga förfaranden för en del eller alla sakförhållanden som omfattas av en underrättelse.

2. De nationella myndigheterna ska inleda direkta samråd i enlighet med punkt 1 om den svarande myndigheten i mer än en medlemsstat har underrättats om samma pågående förfaranden. I ett sådant fall ska den berörda underrättande myndigheten ha ansvaret för samordning av dessa samråd.

3. Vid utebliven underrättelse ska två eller flera medlemsstater inleda direkta samråd genom deras respektive underrättande eller svarande myndigheter för att nå fram till en ömsesidig överenskommelse om vilken jurisdiktion som är bäst lämpad om de oavsett hur blir medvetna om att parallella straffrättsliga förfaranden när det gäller särskilda sakförhållanden pågår eller kommer att inledas.

Artikel 13

Tillhandahålla uppgifter om beslut om viktiga regler eller åtgärder avseende förfaranden

Underrättande och svarande myndigheter som inleder direkta samråd ska underrätta varandra om alla viktiga åtgärder avseende förfaranden som de vidtar efter samrådets början.

KAPITEL 4

FASTSTÄLLANDE AV DEN JURISDIKTION SOM ÄR BÄST LÄMPAD

Artikel 14

Syftet med samråden

1. Det övergripande syftet med samråden om den bäst lämpade jurisdiktionen är att nå en överenskommelse om att en enda medlemsstats behöriga myndigheter kommer att driva

straffrättsliga förfaranden avseende de sakförhållanden som omfattas av två eller flera staters behörighet.

2. När det pågår förfaranden i någon av medlemsstaterna avseende sakförhållanden som har samband men inte är identiska med de sakförhållanden som är föremål för samråd om bäst lämpad jurisdiktion eller i de fall då det inte är praktiskt att driva straffrättsliga förfaranden i en enda medlemsstat, särskilt på grund av sakförhållandenas komplexitet eller antalet åtalade inblandade, kan det vara lämpligare att driva straffrättsliga förfaranden i två eller flera medlemsstater, vilka avser olika sakförhållanden eller olika personer.

Artikel 15

Kriterier för att fastställa bäst lämpad jurisdiktion

1. En allmän presumtion ska gälla till förmån för att driva straffrättsliga förfaranden vid den jurisdiktion i den medlemsstat där merparten av brottsligheten ägt rum vilket ska betraktas som den plats där merparten av de faktiska handlingarna utförts av de inblandade personerna.

2. Om den allmänna presumtionen enligt punkt 1 inte är tillämplig på grund av att det föreligger andra tillräckligt avgörande faktorer för att driva de straffrättsliga förfarandena vilka starkt talar för en annan domstol ska medlemsstaternas behöriga myndigheter överväga dessa ytterligare faktorer för att nå en överenskommelse om vilken jurisdiktion som är bäst lämpad. Dessa ytterligare faktorer ska särskilt inkludera följande:

- platsen där den eller de åtalade befinner sig efter ett gripande och möjligheterna att säkerställa deras överlämnande eller utlämning till de andra möjliga jurisdiktionerna,
- de åtalades nationalitet eller bosättningsort,
- den stats territorium där merparten av förlusten har lidits,
- offrens avgörande intressen,
- de åtalades avgörande intressen,
- platsen för viktigt bevismaterial,
- skydd av utsatta eller skrämde vittnen, vars vittnesmål är av betydelse för förfarandena i fråga,
- bosättningsort för de viktigaste vittnena och deras möjlighet att resa till den medlemsstat där merparten av brottsligheten ägt rum,
- hur långt förfarandena avseende sakförhållandena i fråga har nått,
- förekomsten av pågående relaterade straffrättsliga förfaranden,
- de ekonomiska aspekterna av förfarandena.

Artikel 16

Samarbete med Eurojust

1. Det ska stå varje nationell myndighet fritt att i varje skede av det nationella förfarandet

- a) samråda med Eurojust,
- b) besluta att till Eurojust hänskjuta särskilda fall där frågan väcks om bäst lämpad jurisdiktion,

2. Om det, i de fall som omfattas av Eurojusts behörighet, inte varit möjligt att nå en överenskommelse om den bäst lämpade medlemsstatens jurisdiktion för att driva straffrättsliga förfarande avseende särskilda sakförhållanden, ska oenigheten samt de fall när det inte varit möjligt att nå en överenskommelse inom 10 månader efter inledningen av direkta samråd, hänskjutas till Eurojust av någon av de berörda medlemsstaterna.

Artikel 17

Fall där överenskommelse inte nåtts

I de exceptionella fall när

- a) överenskommelse inte har nåtts ens efter ingripande av Eurojust enligt artikel 16,

eller

- b) i fall som inte omfattas av Eurojusts behörighet, de direkta samråden slutade i oenighet eller en överenskommelse inte nåtts inom 6 månader efter inledningen av direkta samråd,

ska medlemsstaterna underrätta Eurojust om orsakerna till misslyckandet att uppnå en överenskommelse.

KAPITEL 5

ÖVRIGA FRÅGOR

Artikel 18

Övrigt informationsutbyte

1. Om en medlemsstats behöriga myndigheter på något sätt blir medveten om att de sakförhållanden som är föremål för pågående eller kommande förfaranden i den medlemsstaten var föremål för förfaranden som slutgiltigt avgjorts i en annan medlemsstat, kan den underrättande myndigheten i den första staten underrätta den svarande myndigheten i den andra medlemsstaten om denna situation och översända all relevant information.

2. Om den svarande myndigheten, antingen genom underrättelse eller på annat sätt blir medveten om att de sakförhållanden som var föremål för förfaranden som slutgiltigt avgjorts i dess medlemsstat, är föremål för pågående eller kommande

förfaranden eller tidigare var föremål för pågående förfaranden i en annan medlemsstat, kan den svarande myndigheten överväga om den vill begära ytterligare information för att i vederbörlig ordning kunna bedöma möjligheten att ta upp målet på nytt i enlighet med nationell lag.

KAPITEL 6

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Språk

Varje medlemsstat ska i en förklaring som deponerats på rådets generalsekretariatet ange de språk som den staten kommer att godta när det gäller den underrättelse som avses i artikel 5 och de språk på vilka den staten kommer att svara på underrättelsen.

Artikel 20

Förhållande till rättsliga instrument och andra överenskommelser

1. I den mån som andra rättsliga instrument eller överenskommelser gör det möjligt att vidga detta rambesluts syfte eller bidra till att förenkla eller underlätta förfarandet som medger att nationella myndigheter kan utbyta information om sina pågående förfaranden, inleda direkta samråd och försöka nå en överenskommelse om bäst lämpad jurisdiktion för att driva straffrättsliga förfaranden om särskilda sakförhållanden som omfattas av två eller flera staters behörighet, får medlemsstaterna

- a) fortsätta att tillämpa de bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser som är gällande när detta rambeslut träder i kraft,

- b) ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

2. De avtal och överenskommelser som avses i punkt 1 ska inte i något fall påverka förbindelserna med de medlemsstater som inte är parter i dessa.

3. Medlemsstaterna ska, inom tre månader efter detta rambesluts ikraftträdande, underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om gällande avtal eller överenskommelser enligt punkt 1 a vilka de önskar fortsätta tillämpa.

Medlemsstaterna ska även underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om nya avtal eller överenskommelser av den typ som avses i punkt 1 b senast tre månader efter att de har undertecknats.

4. Detta rambeslut ska inte inverka på beslut 2008/.../RIF.

*Artikel 21***Genomförande**

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den ...

Senast vid denna tidpunkt ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

*Artikel 22***Rapport**

Kommissionen ska senast den ... lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder

för att uppnå överensstämmelse med rambeslutet och vid behov ska denna åtföljas av lagförslag.

*Artikel 23***Ikraftträdande**

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den ...

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

UNDERRÄTTELSE

om pågående straffrättsliga förfaranden i enlighet med artikel 8 (formulär A)

Underrättande stat:

Svarande stat:

Svarande myndighet:

Underrättande myndighet (eller behörig myndighet i enlighet med artikel 4) – kontaktuppgifter:

Namn:

Adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer)

Fax: (landskod) (riktnummer)

Uppgifter om kontaktperson(er):

Namn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Ärendebeteckning:

Tfn: (landskod) (riktnummer)

Fax: (landskod) (riktnummer)

E-post (om sådan finns):

Språk som kan användas vid kontakter:

Beskrivning av de sakförhållanden som omfattas av underrättelsen om pågående förfaranden:
(inklusive var, när och hur det påstådda brottet har begåtts):

Avgörande samband / skäl som föranleder den underrättande myndigheten att tro att förfaranden kan pågå i den svarande staten (om sambandet avser en särskild plats i den svarande staten, var vänlig ange denna plats så noggrant som möjligt):

Uppnått skede i förfarandena:

Uppgifter om den eller de misstänkta (om tillämpligt):

Namn:

Nationalitet:

Födelsedatum:

Adress:

.....

Uppgifter om offren (om tillämpligt):

Tillägsinformation:

Underskrift och officiell stämpel:

SVAR

på underrättelsen i enlighet med artikel 9 (formulär B)

Svarande stat:

Underrättande stat:

Underrättande myndighet:

Svar på underrättelse (ärendebeteckning):

Svarande myndighet (eller behörig myndighet i enlighet med artikel 4) – kontaktuppgifter:

Namn:

Adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer)

Fax: (landskod) (riktnummer)

Uppgifter om kontaktperson(er):

Namn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Ärendebeteckning:

Tfn: (landskod) (riktnummer)

Fax: (landskod) (riktnummer)

E-post (om sådan finns):

Språk som kan användas vid kontakter:

Ja, förfaranden pågår i den svarande staten:

för en del eller alla sakförhållanden som beskrivs i underrättelsen, inbegripet samma person

Namn:

Nationalitet:

Födelsedatum:

Adress:

.....

för en del eller alla sakförhållanden som beskrivs i underrättelsen

för sakförhållanden som har samband med dem som beskrivs i underrättelsen

Uppnått skede i förfarandena:

Ja, det har pågått förfaranden i den svarande staten för en del eller alla sakförhållanden som omfattas av underrättelsen

Slutligt avgörande:

Nej, inga straffrättsliga förfaranden pågår för de sakförhållanden som beskrivs i underrättelsen

- Nej, inga straffrättsliga förfaranden pågår för en del eller alla sakförhållandena, men de behöriga myndigheterna i den svarande staten avser att inleda förfaranden för en del eller alla sakförhållanden som omfattas av underrättelsen

Kontaktuppgifter för den behöriga myndigheten (om tillämpligt):

Namn:

Adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer)

Fax: (landskod) (riktnummer)

Uppgifter om kontaktperson(er):

Namn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Ärendebeteckning:

Tfn: (landskod) (riktnummer)

Fax: (landskod) (riktnummer)

E-post (om sådan finns):

Språk som kan användas vid kontakter:

Tilläggsinformation:

Underskrift och officiell stämpel: